

ELŐSZÓ

RICHNOVSZKY Bandi halálával úgy hozta a Sors, hogy egy olyan periodika elé írjak előszót, melyet – mint madarász és természetkutató – mindig is támogattam, bár apró részleteiben sosem merültem el.

A csigászok közt nagyon jó barátaim vannak; kitűnő képviselői a magyarországi malakológiai kutatásoknak. (A csigászat és a madarászat egyaránt nagy türelmet és csendes, filozófikus szemlélődést kíván.)

Minden természetfigyelő számára sokat jelent önmagában az a tény, hogy alig két tucatnyi speciális kutató több szakmai kiadványt is megtölt éves munkája eredményeivel...

Közel száz olyan külföldi kutatóhely van a nagyvilágban, amely értékes cserekiadványként tartja nyilván a SOOSIANA-t. Botanikai és zoológiai kiadványokra egyaránt cserélhető.

Egy szakmai elhivatottságában megszállott tudós volt eddig a felelős szerkesztője a SOOSIANA-nak; aki szolgálatként végezte önmaga elé állított magas szintű munkáját: dr. RICHNOVSZKY Andor.

A kitűnő kollégák és szerkesztőbizottsági tagok segítségével megpróbálok folytatni ezt a munkát. A békéscsabai Munkácsy Múzeum vezetése jónéhány természettudományos kiadvány kiadását támogatta eddig is, az elmúlt két évtizedben. Remélem, hogy a magyar malakológusok 21. és 22. (összevont és továbbmentett) kötete a magyar természettudományos muzeológiai munka további erősödését fogja jelenteni.

Ezt a kötetet dr. RICHNOVSZKY Andor csigász, pedagógus és tudományszervező emlékére hoztuk létre.

Legutóbb olvastam KOCH Sándor professzor egyik cikkét, ahol KOSZTOLÁNYI-t idézi: „Beírtak engem mindenféle könyvbe, és minden módon számon tartanak”... Ez „az élet apró tarkasága”, – az elmúlt évek visszapergetett órái, amikor RICHNOVSZKY Bandi azt kérdezi tőlünk:

...gyerekek, hogyan tovább? Meg kellene csinálni... – és az így kezdődő mondatok gondolataiból nő ki a szakma, az elhivatottság által elvégzett tisztességes munka, s mindaz, mely bár parányi lépésekben, de továbbviszi a tudományt, melyet felvállaltunk.

Jó lenne újból közösen meginni egy-egy pohár bort az éjszakába nyúló beszélgetésekkor.

De nincs tovább.

Ami közös volt, eddig tartott.

Most nekünk kell tovább bizonyítani.

Mindazok nevében, akik szerették, valamint ezt a SOOSIANA-t írták;

RÉTHY ZSIGMOND

Anderstorp – Békéscsaba, 1994.